

A Tereny: ZP ZR R Z	Do grupy tej zaliczono: teren zieleni urządzonej (ZP), zieleni rekreacyjnej (ZR), teren zieleni nieurządzonej (Z), tereny rolnicze (R). Tereny te pozwolą na zachowanie systemu powiązań przyrodniczych, przyczynią się do zachowania bioróżnorodności. Zapewnią oczyszczanie powietrza z zanieczyszczeń, przewietrzanie terenów centrum miasta i planowanych terenów zabudowy. Pozwolą zachować elementy krajobrazu seminaturalnego i krajobrazu kulturowego. Przyczynią się do zachowania w stanie nienaruszonym środowiska wodnego. Zieleni parkowa wzbogaci układ kompozycyjny powstających osiedli mieszkaniowych. Tereny rolnicze przyczynią się do zachowania gleb chronionych i kontynuacji ekstensywnej, ekologicznej uprawy rolnej. Zmiana planu zwiększa udział terenów zieleni.	Oddziaływanie ustaleń planu na środowisko i krajobraz można ocenić w następujący sposób: – pod względem charakteru jako bardzo korzystne, – pod względem intensywności przekształceń - jako nieznaczne, – pod względem trwania - jako stałe i okresowe, – pod względem zasięgu przestrzennego - jako miejscowe i lokalne, – pod względem trwałości oddziaływania - jako odwracalne.
B Tereny: MN MN/U MW U IT-C IT-G	Do grupy tej zaliczono : tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, mieszkaniowo – usługowej, wielorodzinnej, usługowej, tereny infrastruktury technicznej ciepłowniczej i gazowniczej. Tereny te wprowadzą na tereny otwarte zabudowę mieszkaniową, która przyczyni się do częściowej degradacji środowiska przyrodniczego. Spowodują jednocześnie uporządkowanie struktury przestrzennej tych terenów. Zabudowa będzie kreowana w otoczeniu terenów zieleni i rekreacyjnych, co podniesie jej prestiż i będzie stanowić miejsce przyjazne do zamieszkania. Usługi projektowane mają służyć zaspokojeniu podstawowych potrzeb mieszkańców nowo projektowanej zabudowy. Wprowadzenie usług będzie się jednak wiązało ze wzrostem uciążliwości dla jakości powietrza atmosferycznego, środowiska glebowo-wodnego, klimatu akustycznego, lecz nie są to obszary znaczne. Wzrośnie zużycie gazu, energii elektrycznej, wody, a w konsekwencji produkcja ścieków i odpadów komunalnych. Zmniejszy się ilość powierzchni biologicznie czynnej oraz obniży się naturalna retencja gruntów na skutek zabudowy i rozwoju terenów utwardzonych. Jednocześnie korzystne zapisy planu pozwolą na zachowanie „zielonego” charakteru osiedli mieszkaniowych i terenów usługowych.	Oddziaływanie planu na środowisko można ocenić w następujący sposób: – pod względem charakteru jako niekorzystne, – pod względem intensywności przekształceń – jako zauważalne, – pod względem trwania - jako stałe, – pod względem zasięgu przestrzennego - jako miejscowe i lokalne – pod względem trwałości oddziaływania - jako nieodwracalne. Wpływ na krajobraz można ocenić w następujący sposób: – w zakresie charakteru zmian jako korzystny, – pod względem intensywności - jako duży, – pod względem okresu trwania oddziaływania – jako stały, – pod względem zasięgu oddziaływania – jako miejscowy i lokalny, – pod względem trwałości przekształceń – jako częściowo nieodwracalny.
C Tereny: KD-L KD-D KDW KP	Do grupy tej zaliczono : tereny publicznych dróg gminnych klasy lokalnej, tereny publicznych dróg gminnych klasy dojazdowej, tereny dróg wewnętrznych, tereny garaży i parkingów . Tereny te spowodują trwałe przekształcenie środowiska przyrodniczego. Trasy komunikacji samochodowej, węzły komunikacyjne i istniejące tereny komunikacyjne usprawniają transport w tym rejonie, ale generują także dodatkowy ruch pojazdów spalinowych. Zabetonowanie powierzchni ziemi pod tereny komunikacyjne powoduje utratę wartości produkcyjnych części terenów rolnych, ogranicza zasilanie wodami opadowymi poziomów wód gruntowych, zwiększając ich bezpośredni odpływ do cieków powierzchniowych, zmniejsza powierzchnię biologicznie czynną, przyczynia się do likwidacji zadrzewień oraz podsuszenia terenu, stanowi barierę na trasach migracyjnych zwierząt. W sposób trwały zniszczeniu uległa warstwa glebowa. Tereny komunikacyjne powodują wzrost ilości ścieków oraz wód opadowych koniecznych do odprowadzenia oraz zmniejszenie naturalnej retencji gruntów. Trasy o średnim i niewielkim natężeniu ruchu samochodowego stanowią umiarkowane źródło emisji spalin i pogorszenie stan atmosfery, gleby i kondycję zdrowotną zadrzewień w otoczeniu. Ruch samochodowy negatywnie wpłynie na klimat akustyczny, podnosząc poziom hałasu w środowisku i pogarszając nieznacznie warunki zamieszkiwania. W ustaleniach planu znajdują się zapisy o standardach akustycznych dla zabudowy chronionej, co jest podstawą do podejmowania działań technicznych chroniących przed hałasem (ekrany akustyczne, ekranowanie zabudowa nieobjęta ochroną, etc.). Ponadto plan poprzez linie zabudowy oddala zabudowania od źródeł hałasu jakimi są drogi. Działania wymienione powyżej zostaną prawdopodobnie podjęte zgodnie z innymi przepisami odrębnymi. Wskazaniem działaniem w celu ograniczenia emisji zanieczyszczeń oraz lepszych parametrów wilgotnościowych i temperaturowych na obszarach komunikacyjnych jest wprowadzanie zieleni w postaci szpalerów drzew, ciągów żywopłotów, skwerów, trawników. Ustalenia planu stwarzają możliwości do zrównoważonego kształtowania tych obszarów, choć bezpośrednio nie ograniczają ich uciążliwości i nie sugerując konkretnych rozwiązań przestrzennych (poza lokalizacją linii zabudowy). Zastosowanie przepisów odrębnych oraz dbałość o estetykę miasta powinny być skutecznym narzędziem do wyegzekwowania poprawy warunków funkcjonowania układu komunikacyjnego. Tereny usługowe towarzyszące infrastrukturze drogowej przyczyniają się do powiększenia „martwych” przyrodniczo wysp w obrębie planu	Oddziaływanie planu na środowisko i krajobraz można ocenić: – pod względem charakteru jako niepożądane, – pod względem intensywności przekształceń – jako zupełne, – pod względem trwania - jako stałe, – pod względem zasięgu przestrzennego - jako miejscowe i lokalne – pod względem trwałości oddziaływania - jako nieodwracalne.